

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.Pentru România și străinătate:
 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Cu 1-a Ianuarie v. 1885

se începe

Abonament nou
la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă leșire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulată expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear domnii abonați vechi spre ușorare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s-au trimis diarul până acuma.Administrația
diarului
„Tribuna“.

Cătră publicul român.

Sunt abia nouă luni de cădările de cănd am intrat cu „Tribuna“ în publicitate. Ne aflam atunci în fața unui public, care nu ne cunoștea, ba cel puțin în parte era chiar prevenit contra noastră. Speram cu toate aceste, că încordând cele mai bune puteri ale noastre vom pute să ne căștigăm încrederea publicului și în virtutea ei un sprinț destul de sigur, pentru ca cu începerea anului 1885 să mărim formatul diarului nostru potrivit cu cererile timpului, în care trăim.

Această speranță nu s'a realizat. „Tribuna“ va apărea și pentru anul viitor tot în condițiunile de până acum; nu putem să promitem pe viitor decât ceea ce puterile ni-au iertat să dăm până acum.

Ne vom mărgini și pe viitor a reprezenta curentele poporale și a formula dorințele comune, a face ca „Tribuna“ să fie un organ, prin care România se afirmă, lăsând altora sarcina poate mai frumoasă de a propaga noile idei și noile aspirații; dar o vom face aceasta, ca în trecut, în toată sinceritatea, după cea mai bună convingere a noastră, fără de rezervă și cu hotărîrea omului pătruns de convingerea, că servesc cauza societății, în mijlocul căreia se află.

Una dintre cele mai de căpetenie preocupații ale noastre a fost și va fi și pe viitor de a contribui pe cădările noastre literare, întrate în timpul din urmă într-un stadiu de întristătoare stagnație. Vom stăru și mai departe să facem încetul cu încetul din „Tribuna“ un centru de lucrare literară, în care se întâlnesc talentele de la noi, lucrează împreună, se încurajiază unele pe altele și stabilesc prin

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

lucrarea lor punctul de plecare al desvoltării noastre literare, care nu poate să fie decât în poesia noastră poporală.

Cerem pentru lucrarea noastră astfel concepută și urmată cu aceste intenții sprințul public, singurul razem, la care voim a aspira. Redacția.

Sibiu, 22 Decembrie st. v.

„Siebenbürgisch-deutsches Tageblatt“, organul principal al partidului național săsesc, reproducând articolul publicat în „Tribuna“ asupra poziției noastre față cu Sașii, ne dă impulsione să revenim asupra cestiunii.

Trăim împreună noi și Sașii, și mai ales de un timp încocace relațiunile dintre noi sunt bune, deși încă nu intime. Putem dar crede, că cercurile politice să-sesci nu mai sunt în nedumerire asupra scopurilor ce urmărim în viața publică.

Partea dintr-un popor, pe care împrejurările îl au ajutat să întemeieze un stat național la hotarele patriei noastre, noi Români din țările supuse coroanei ungare avem fără îndoială înimile totdeauna calde pentru acest stat românesc, căci în el este pus centrul firesc al culturii noastre naționale. Aceasta nu o tagăduiesc nimenei dintre noi, și înzadar am tagădui-o, căci nimenei nu ne-ar crede. Tot atât de puțin tagăduim, că atunci, când nu s-ar pune serios întrebarea, dacă am dorit ori nu, ca toți Români să fie întruniți într-un singur stat, n-am sta cătuși de puțin pe gânduri, ci am răspunde, că da. Si această dorință e pentru toți oamenii cu minte un lucru, care de sine se înțelege, căci el urmează de sine din conștiința noastră de unitate națională.

În viața publică nu e însă vorba de ceea ce dorim, ci de ceea ce voim, căci multe dorințe are omul, dar pentru viața lui practică nu au importanță decât acelea, pe care voresc să le realizeze. Si compatriotii nostri sași au avut ocazie de a se convinge, că această dorință nu e dintre acele, care determină faptele noastre. Nici unul dintre partidele noastre, nici unul dintre oamenii nostri politici nu a pus-o în credul seu politic. Sunt destul de întelepti pentru ca să împregeam, că această dorință nu s-ar putea realiza decât în virtutea unui cataclism social, în care să-nimică cultura noastră, ba să pună poate capăt chiar și vieții noastre naționale.

Nu are dar pentru viața noastră această dorință decât importanță unei greutăți, cu care ne luptăm.

Și nu scade această greutate, ci crește mereu, căci din cădările noastre literare, întrate în timpul din urmă într-un stadiu de întristătoare stagnație. Vom stăru și mai departe să facem încetul cu încetul din „Tribuna“ un centru de lucrare literară, în care se întâlnesc talentele de la noi, lucrează împreună, se încurajiază unele pe altele și stabilesc prin

punderea pentru ținuta de mâne. Seim numai ce voim astăzi, primim răspunderea pentru această voință a noastră, și tocmai temere, că nu cumva mâne să voim alt ceva, e ceea-ce mai ales ne îndeamnă să stăruim asupra schimbării actualei stări de lucruri.

Trebue să se pună capăt nemulțumirii, care din cădările noastre literare, care nu sunt mult ia unui element de trei milioane dispoziții de a asculta povata înțeleaptă; Românul trebuie să inceteze a se simți nenorocit, că soartea îi-a dat concetăteni pe aceia, pe cari îi are aici în țeara lui, el trebuie să simți, că e bine în țeara lui. Aceasta nu pentru ca altfel el se face dușman al țării, ci pentru că nu cumva la timp de grea cumpăna dușmanii lui și ai țării să abuseze de nemulțumirea lui, să-l fure cu făgăduințe și să-l ducă la primejdie.

Nu este un interes numai național românesc să-l ferim pe Român de această primejdie, e un interes al țării, o cestiușă de ordine și de dezvoltare pacifică. Se cere prea mult dela clasa cultă română, când se așteaptă, că ea să poată determina în toate împregiurările acțiunea masselor poporului român. Timp de opt-sprezece ani guvernul ungar și societatea cultă maghiară s-au opătit mereu, ea să ne isoleze de acest popor și să căștige înrăurire asupra lui, nu ni-au dat răgaz să organizăm conducerea lui: nu a noastră are să fie răspunderea, dacă tocmai la cel mai greu timp vor dispune alții de el poate nu potrivit cu dorințele noastre. Maghiarii nici odată nu vor pute, cum n-au putut nici în trecut, să căștige asupra masselor române înrăurirea hotărâtoare, pe care o avem noi astăzi; vorba e numai, că să ne asigurăm pentru toate timpurile această înrăurire.

Românul, ori cât de incult le-ar părea unora, e om foarte treaz, și este greu de tot să-l porți cu minciuna.

Anii au trecut, decenii întregi decând că tot spunem, că lucrurile se vor îndrepta, în vreme ce ele merg mereu din rău în mai rău.

Ea lasă-mă, domnule, — ne dice el astăzi, — căci destul am răbdat, destul am așteptat, dar după sfaturile d-tale nu merge treaba spre bine. Ar trebui să o apucăm altfel.

Și foarte în curând poate nu vor mai pute să dispună de poporul nostru decât aceia, care îl vor sfătu într-altfel.

Diarul brașovean îi caută pe aceștia chiar între noi, și suntem foarte mulțumiți, că organul principal al partidului săsesc nu aprobă aceasta.

E cu desăvârsire fals, ceea-ce trebuie neapărat să rezulte din afirmările diarului brașovean, — că Sașii nu se unesc cu noi, fiind că noi urmărim scopuri, pe care ei, ca patrioți buni, nu le pot aproba. Adevărată cauza e, că noi nu avem o acțiune politică propriu și.

Înainte de 1848 și în timpul absolutismului nu am putut lua parte la viața publică a patriei noastre. Abia după 1860

Insetiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația:

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 er.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscrise nu se înapoiază.

începem dar și noi o acțiune politică proprie. Cățăva ani în urmă nu se creează însă o poziție, din care nu mai putem urma acțiunea odată începută.

Legea electorală s-a creat anume, ca noi să nu putem îsbăti în alegeri, ear' aplicarea ei se face astfel, că ar trebui să ne risipim puterile în luptă cu întregul aparat al puterii publice și cu întreaga societate maghiară, fără ca să obținem vreun rezultat mai însenmat.

Dar în condițiunile, în care ne aflăm, nici că avem trebuință de o acțiune politică.

Suntem puși în față unui sistem de guvernament, care neagă existența elementelor nemaghiare din statul ungur. Întelelegem prea bine, că Sașii își încordează toate puterile, ca să se afirme atât aici acasă la ei, cât și în dietă. Dacă n'ar face-o aceasta, foarte lesne s'ar putea trece la ordinea dilișii preste dinșii. Noi însă nu avem trebuință de o asemenea încordare de puteri. E destul, că suntem, pentru ca să nu ni se mai poată nega existența. O afirmă Maghiarii ei însăși la Cluj, la Lugoj, la Budapesta, pretutindenea și în toată ținută. Nu avem noi nevoie să ne opitim, ca să restăm actuala stare de lucruri: va căde ea prin ea însăși și va căde cu atât mai sigur, cu cât o vom lăsa noi să se surpe din ea însăși.

Tot atât de puțină nevoie avem să ne încordăm puterile, pentru ca să apărăm poporul față cu înrăurirea maghiară, să-l ferim de desnaționalizare, să-l ținem la un loc: nu e accesibil acest popor pentru înrăurirea maghiară, nu poate să se desnaționalizeze, rămâne el prin el la un loc.

Singura preocupare serioasă a noastră e, că suntem jigniți în dezvoltarea noastră. Limba noastră e scoasă din toate direcțiile, în scoala nu s'a pus o sarcină grea prin introducerea limbii maghiare ca obiect de studiu obligat și, închise fiind pentru noi terenul vieții publice, o parte însemnată din clasa noastră cultă ori trebuie să părăsească țeara, ori e silită să primească greaua sarcină de a servi drept unealtă contra convingerilor sale.

Unii dintre oamenii nostri politici au crezut, că, apropiându-se de guvern, vor pute face să inceteze această stare de lucruri. Opiniunea publică română nu îi-a aprobat și nu-i aproabă. Ar fi cu toate aceste greșite să luă pe aceia dintre dinșii, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deputații săsesc destul motiv de a nu se uni „von Fall zu Fall“ cu dinșii. Singurul motiv hotărîtor e, că este evident greșita calea ce au apucat. În dieta din Budapesta nu se va rezolva nici odată cestiușă, care au intrat în dietă, drept nisice adenții necondiționați ai guvernului. Că suntem guvernamentalni, acesta nu e pentru deput

litice maghiare convingerea, că prefacerea ţerilor de sub coroana ungării într-un stat național maghiar este un vis, care nu se poate realisa, și abia atunci, când va fi străbătut această convingere, va înceta și silința febrilă de a opri pe Sași în desvoltarea lor națională. Ear' această convingere nici noi, nici Sașii, nici luptând împreună, nici unii într'un fel, ear' alții într'altul, în dieta Ungariei nu o vom produce nici odată: o produc massele de popor, care în ciuda tuturor opintirilor guvernului merg înainte pe calea ce le-a croit-o firea!

Nu acum, ci atunci, când va fi străbătut această convingere, și va fi venit timpul să întrăm și noi în acțiune, atunci abia se va putea pune întrebarea, dacă este ori nu bine ca Sașii și Români să se unească. Si pentru ca această unire la timp oportun să fie cu putință, trebuie să avem încredere unui într'altii; concordanții nostri sași trebuie să-și dea silința de a se lămuriri în toată sinceritatea asupra intențiunilor noastre, și dacă o vor face aceasta, se vor convinge, că nu voim decât să putem trăi în bună înțelegere atât cu dinșii, cât și cu Maghiarii, să ne putem desvolta în pace aici pe pămîntul, care e tot atât de mult al nostru, ca și al Maghiarilor.

Revistă politică.

Sibiu, 22 Decembrie st. v.

Toată presa din Ungaria se ocupă acum cu vorbirea domnului ministrului-președinte **Coloman Tisza**, pe care a rostit-o în diua de anul nou înaintea membrilor partidului liberal drept răspuns la gratularile de anul nou ale acestora, interpretate prin un discurs al contelui Ladislau Csáky. Pentru noi toată manevra d-lui Tisza este de o importanță secundară. Două lucruri însă, pe cari le apostrofează ministrul prim, și cari au dat de lucru și diajelor opoziționale, nu le putem trece cu vederea și am aflat de bine a reproduce vorbirea lui Tisza la alt loc în tot cuprinsul ei, rezervându-ne dreptul de a mai reveni la ea.

Partida națională din **Croatia** încă a felicitat pe banul Khuen-Héderváry de anul nou, care le-a răspuns cu ocasiunea aceasta între altele, că el afă de necesară și bună o opoziție obiectivă și reală; tot așa însă precum pretinde el pentru sine un testimoniu, că a fost liber de ori și ce pasiuni, n'ar trebui nici o-

și iunea să fie pasionată. Sporează, că va sosi acușă timpul, când se va înțembla aceasta. Numai astfel de dorințe, cari stau în cadrul legilor, pot avea pretenția, de a se realiza. În credință firmă, că întâlnindu-se cu majoritatea pe pămîntul Croației vor lucra în solidaritate și în înțelesul domitorului pentru binele patriei; invită pe cei adunați la un „zsivio“ pentru Maiestatea Sa Monarchul.

Ceea-ce se vede din pronunciamentele de mai sus ale banului Croației, noi de mult am observat-o la partida națională, și anume că membrii acelei partide numai la aparență joacă rolul sateliștilor lui Tisza, în realitate însă și ei sunt Croați,...

Ca să finim cu gratulațiile, dăm loc unei notițe pe căt se poate de caracteristică, pe care o face „Budapester Tagblatt“ comediilor de gratulare:

„Se afă poate în diua de anul nou oameni, cari în secret își doresc de a fi postari sau purtători de epistole, și cu anevoie va fi cineva, care ar dori să fie membru al partidei guvernamentale. În diua aceasta anume viață pentru membrii partidei guvernamentale e o sarcină, deoarece trebuie să asculte într'o înainte de ameađi patru vorbiri, dintre cari una e mai tristă decât cealaltă. Astădi a trebuit să treacă presteșermanii o cuvântare de a contelui Csáky, un discurs de al ministrului-președinte Tisza, o profetiște de a redactorului Falk și un lamento al președintelui casei de jos Péchy. Conteles Csáky, despre al căruia discurs vorbesc dialele de septembrii cele mai groaznice lucruri, n'a răspuns așteptărilor. În vorbirea lui ce e drept, s'a audiat cuvântul „liberalism“ de vreo câteva ori, între altele însă a fost seacă. Răspunsul ministrului-president părea la tot casul a fi mai interesant. Vorbirea lui Dr. Falk s'a terminat cu un „să trăească“ pentru femeia președintelui casei de jos Péchy, și cei de față ca și noi nu își-au putut explica, ce are de a face doamna Péchy cu politică. Se vede, că pe președintele casei de jos încă 'l-a înlemnit ovațiunile, ce se făcuseră soției sale, deoarece în vorbirea domniei sale sunt unele pasaje de tot ciudate. Spre exemplu asigurările președintelui, cum că în casa deputaților au fost multe sedințe sgomotoase, și încă vor mai fi de acestea, ne rescoală în memorie profetiștea: „Plouă și, după ce a ploață destul, eară și va înceta!“

„Currentul de discursuri s'a început cu anul nou și dacă ne este permis și nouă a ne face profetiș, ca domnul Péchy, am dice, că în cursul anului se vor fi înțelese destule atari vorbiri cu spirit“.

În diarul „Ruskaja-Mysl“ a apărut sub titlul „Observări în afacerile politice externe“ un articol, care a produs multă sensație în Rusia și mult sângere rece în Germania. Conține altcum adeveruri, ce ne îndeamnă și pe noi a-l reproduce după „Neue freie Presse“:

„Prusia continuă a construì fortificațiuni la frontarile noastre, cari sunt arangiate atât pentru defensivă, cât și pentru ofensivă. Supușii pruși, cari sunt ajutorați din mijloacele statului, încep, de a se aşeda la frontarile noastre:

Acestia sunt miliția, recognoscentii și anteposturile pentru casul unei invaziuni ale Prusiei în Rusia. O mareajă colosală de linii ferate s'a construit în contra Rusiei. Si Austria e ocupată sub influența Rusiei cu edificarea de fortificări și constituirea de cai ferate la frontarile sale. Chiar România, a cărei ministru Brătianu a fost onorat de către principale Bismarck cu o declarare directă de rebel, este căstigată pentru asociații și 'si-a oferit ajutorul contra Rusiei. În Constantinoopol se dominează Germania. Plenipotențial german are o influență de tot mare în consiliile Portii, supușii germani sunt activi în armata, în finanțe și administrația turcească. Germania înființează un consulat în Teheran, ca să se asigure la tot casul de o influență mai intimă asupra Persiei.... În fine China se provizionează prin lăzări germani cu arme și națiuni europene, instructorii germani exercită pe trupele chineze. Dacă pergeam cu atenție toate statele învecinate nouă dela Uienem până la Amur sau dela Marea Baltică până la Oceanul-lin; noi, cu excepția unei Afghanistanului, unde ne cunoștem cu Anglia, nu găsim un colț de pămînt, unde să nu lucreze mâinile Germaniei, care ne încungură cu un cerc de fer, care sau ne va constringe la o înțintă prevenitoare și umilitoare, sau se va strânge prin o mișcare din Berlin de ori și care parte a corpului nostru de stat“.

Răspunsul lui Coloman Tisza

la adresa de felicitare a membrilor partidei guvernamentale, despre care facem amintire și în revista politică de astăzi, este următorul:

„Stimați amici! Mulțumindu-vă în numele meu și al colegilor mei din nou pentru urările voastre cele bune, poate nu mă voi înșela, dacă cred, că cu ocazia aceasta voi nu sănăti conduși numai de o stință amicală, ci și de o intenție consecuță de sine, când ati concredeat vorbirea grațială a stimulului nostru amic, lui, carele e o dovadă viuă a legăturii, ce există între partida liberală de odinioară și cea de astăzi; (aprobare viuă) între a noastră și acea partidă liberală, care a cercat totdeauna într-acea consecuență, ca să nu peardă din vedere scopul designat, ear' nu într'aceea, ca să înțină strins la parola dată și cărarea apucată atunci când giur împregiu toate său schimbări (aprobare viuă); dic într'aceea partidă liberală, a cărei scop asemenea scopului nostru, n'a fost altul, decât a pune peatru fundamentală statului maghiar, de a-l întări, de când s'a fundat, de a-l ridică între statele de cultură ale Europei occidentale pe o treaptă căt se poate de mare și a-l desvolta în direcție liberală. (Strigătă viuă de eljen și aprobări.)

Poate că nu mă voi înșela nici într'aceea, când dic, că, după cum a observat prea stimul nostru amic, dând națiunea în anul trecut un semn de încredere directă partidei liberale și indirectă regimului recrutat dintr'acea, a făcut-o aceasta chiar în conștiință împregiuării, că atât partida, cât și regimul, fără de a se conturba relațiunile cele bune, ce domnesc între ele, se vor nusi și în viitor a urmări cu consecuență

același scop, adecață întărirea statului maghiar, ridicarea lui pe o treaptă mai înaltă între statele de cultură și dezvoltarea lui în direcție liberală. (Aprobări viuă și strigătă de eljen). Manifestarea aceasta a națiunii e cea mai prețioasă, si totodată o recunoșință pentru trecut, care nu se poate destul prețul. Eu o simtesc însă, și de sigur și voi cu toții o simțim, că acest vot ne impune și o datorință mare și strictă, datorință, de a nu ne spăria de nici o greutate, de a nu părașii sub nici o impresiune acel steag, sub carele s'a format din diferențele clase ale țării o națiune (aprobare viuă), datorință, de a impiedica, ca națiunea astfel unitar formată, să se descompună sub orice influență eără în clase deosebite. (Strigătă lungă de eljen și aprobare).

Stimul meu amic a amintit organizația casei magnaților. Vederile mele în privința aceasta sunt cunoscute. Acele se caracterizează prin proiectul de lege înaintat de mine și prin motivarea aceluia. Asupra acestei teme m'am pronunțat de repetate ori în comisiunea casei deputaților, care a fost chemată, de a perrecta acest proiect. Si cu privire la proiectul acesta a trebuit după părerea mea a procede din două puncte de vedere: Punctul de vedere, că casa magnaților, care în forma sa de astăzi nu mai corespunde instituțiunilor noastre, să se întrecese că mai bine în aceste instituții, fără de a perde aceea, ce înaintea ochilor mei își face meritul și prețul cel mai mare, de a fi adepții între toate împregiuările față de ori și cine păzitoarea și apărătoarea ideii de stat maghiar (aprobare). Si de vreme ce e convinsă a acest proiect de lege numai așa va corespunde acestui scop îndoit, dacă — abstragând dela schimbările în detail, care sunt posibile la ori și care proiect de lege — el va rămâne în principiul seu fundamental așa precum s'a înaintat, eu în comisiune am insistat prelungă acest principiu fundamental și insist și acumă prelungă el!“

După ce ministrul-președinte se încercă a documenta, că denumirea membrilor casei magnaților pe viață, ce le asigură o independență cu mult mai mare față de regim, ar fi o instituție de tot liberală și salutară totodată pentru statul maghiar, finescă astfel:

„Vom avea să ne luptăm cu greutăți, aceste greutăți însă nu vor fi nerăbdătoare, dacă preșum în timpurile trecute, așa și în viitor, partida și regimul vor rămâne unite în sinceritate și încredere. (Aprobare viuă). Si după ce vă rog pentru aceasta, stimaților frați, fie-mi permis a vă gratula în schimb. Finește cu dorință: De Dumnezeu, ca anul viitor să fie pentru patria maghiară și pentru statul maghiar un an fericit!“ (Strigătă în delungate de eljen).

Foița „Tribunei“.

Colacăritul.

Obiceiurile țărănilor români la nuntă, de Benedict Viciu.

(Urmare 6.)

Astfel mergând până la un loc nu departe, acolo stau, și mirele cu colacărul se întorc îndărăt după pintene și totdeodată să invite pe „socrii mici“ pe diua următoare să vină la ei „pe teră“. Ajungând acolo ear' intră în curte și stau înaintea ușii amândoi călări, ear' colacărul începe așa:

Pintenele.

Starea I-a.

Si mai bună diua la d-voastre cinstiți oameni de omenie, ca D-șeu să vă ţie!

Că ce ne vedetă pe noi

Ea răși venind înapoi,

Mă rog să nu vă superești,

Nici să nu ne judecați:

Că noi de aceea am venit,

Să vă spunem, cum am umblat

Si cum ni s'a întemplat.

Că noi cu povara, ce-o aveam,

Lesne pe cale mergeam;

Dar' d-voastre ne-ați înșelat,

Povara ne-ați îngreunat
Pogănicul 'l-ați îmbătat
Și tare rău a mînat:
Carul costis 'l-a băgat
Și foarte rău 'l-a răsturnat,
Când carul preste deal,
Când dealul preste car;
Dară, lucru minunat,
Nuna preste nun a dat,
Pe popa 'l-a aflat rîsul,
Cădu și el preste dinșul.
Diplașul încă s'a răsturnat
Cetera 'și-o a stricat
Starostea răspunde așa:
De cumva-i adevărat,
Cumca v'ăji și răsturnat,
Sciță, că ce-ați cerut v'am dat
Calea vi-o am arătat.
Să nu vă fi răsturnat.
Ear', d-ta, om cu minte
Să te fi dus înainte,
Să fi dis: „haidă după mine,
Bată-vă diua de mâne,
Că eu sciu calea mai bine.“
Atunci nu v'ăji fi răsturnat.
Nuna preste nun n'ar fi dat
Nici diplomașul nu s'ar fi răsturnat
Dipla nu 'și-o-ar fi stricat;
Să fi mers oblu pe cale,
Nu vă prăvăleați în vale;

Să fi legat roatele cu lanțuri
Nu vă prăvăleați în sănțuri.
Caută dară și te cară,
Nu te-aș vedea păr' la vară,
Că d-ta ești de vină,
Că au cădut toți în tină.
Starea a II-a.
Jupâne staroste
Să'ți mai spun oare-ce:
Acuma asta-i mai rău,
Că carul zace 'n părău.
Minați oameni, minați boi,
Venii și voi amendoi;
Haidăți nu vă pară glumă,
Să nu vă sudui de mumă,
C'asta-i mare supărare
Când Țiganul diplă n'are,
Nice diplă, nice pipă,
Făr' tot ură și năceaz
De când s'a lovit la nas.
Ear' noi toți de popa stăm
Să ne cânte, să jucăm,
Dar' și popa-i supărăt
De când s'a fost răsturnat,
Să se face mărios
Nu ne-ar canta bucuros.
Dice că'n biserică va cânta,
Dar' acolo cine va juca?!
Dar' d-voastre bine să vă purtați
Un meșter bun să căpătați,

Cu barda să bărduiască,
Ca diplă să 'i-o cleiască.
Faceți-vă voie bună
Și credeți, că nu-i minciună.
Starea a III-a.
Cinstiți oameni de-omenie
Ca Dumnezeu să vă ţie.
Pre noi ne-a trimis jupâneasa mireasă.
Domnia-ei așa cuvintează:
„Să caute taica și maica,
În al 4-lea corn de masă“
Unde-a ședut jupâneasa mireasă
Este o năframă tare frumoasă,
Cine s'ar afla de ni-o va da,
Bună cinste va căpăta.
De ni-a da-o soacra mică
Să ni-o dee pe nimică
De ni-a da-o soacra mare
Vom plăti-o c'o căldare.
Starostea răspunde:
Oh, vai, ce om cicălos,
Hodoroagă, flecăros!
Aduceți năframa cea frumoasă
Din al 4-lea corn de masă
Să 'i-o dăm, doar' se va duce
Ursu'n labă să-l apuce.
Atunci aduce o cărpă urită și arătând-o colacărului dice starostea:
Asta-i dela soacra mică
Și 'i-o dă chiar pe nimică;

Din Camera României.

(Discuționea asupra răspunsului la mesagiul de Tron.)

Discursul d-lui T. Maiorescu.

D-le președinte! Vă rog să-mi dați voie a regula mai întâi pozițunea mea față cu regulamentul Camerei. Discuționea generală este închisă și este deschisă numai discuționea pe articole, pe aliniate.

Însă, d-lor, în o adresă a Tronului și în un răspuns la aceea adresă este un sir de aliniate, cari prin natura lor, prin natura celor ce cuprind, sunt asemenea generale; d. e. eu nu să fi în stare să vorbesc contra acestui aliniat și să susțin amendamentul pentru suprimarea lui, despre care vă spus onor. nostru raportor, d. Ferechidi, că l-am prezentat în comisiune, dacă nu mi s-ar da puțină să desvolt această opinie a unora din noi în mod cu totul liber în privința generalității discuțiunii.

Permiteți-mi a adauga îndată, că desvoltându-mi amendentamentul, pentru a arăta aici deosebirea noastră de majoritatea comisiunii adresei, să voi să elucidez totodată și punctul, în privința căruia am fost provocat ieri de onor. d. Cogălniceanu. Amendouă aceste lucruri se leagă pentru mine de acest amendament.

Cer dar! indulgența d-lui președinte pentru această întindere neobișnuită la o discuție specială pe aliniate. Dar! cer și permisiunea d-voastre și, pentru a nu abusa de dină, mă las cu totul la dispoziția d-voastre. Când unul singur dintre d-voastre, abstracțiune făcând de dreptul președintelui, pe care îl are totdeauna, dar chiar unul singur dintre d-voastre mă va reclama la cestiune, eu voi intrerupe la moment vorbirea mea.

D-le președinte, aliniatul acesta este după părerea mea, în oare-care desarmorie cu restul proiectului de răspuns la discursul Tronului. De aceea am propus în comisiune suprimarea lui.

Este un mare inconvenient (și fiindcă tot vorbim de eră nouă), este bine să relevăm aceasta acum, este un mare inconvenient, când ni se prezintă un mesagiul și prin urmare este și camera sălii să prezintă un răspuns într-un mod cu desăvârsire vag.

Nu am văzut în țeară la noi — căci d-lor, să mă iertați, eu nu am destule cunoștințe și nici deprinderea de a vă spune prea multe din țările străine; în această privință mă mărginesc numai a admira pe onor. d. Stolojan. (ilaritate); nu am văzut, dic, în țară la noi până acum, nici un mesagiul, care să fi fost aşa de lipsit de orice indicație a vre-unui proiect de lege special care să se supună desbaterilor d-voastre.

Guvernul, care are administrația în mâna, este cel dintâi chemat, ca să simtă unde se arată necesitatea unei schimbări legislative. Nu este vorbă: avem și noi inițiativa parlamentară, dar inițiativa noastră va fi totdeauna mai secundară pe lungă inițiativa guvernului; căci guvernul are administrația și nouă ne lipsesc. Mai este un alt curven, pentru care în toate mesajile de până acum și nu cred, că ar face bine era cea nouă să schimbe această bună deprindere parlamentară, să arătăm căteva proiecte de legi: este cuvîntul, că mesajele se fac numai pentru că un an de legislatură și trebuie să ne arăte, care dintre multele îmbunătățiri necesare le crede guvernul anume necesare și mai întâi necesare pentru acest an. Căci de toate nu ne putem ocupa, și vă aduceți aminte de discursul onor. d. Dimitrie Ionescu, care nu a avut tot efectul seu tocmai, fiindcă voia să se ocupă de toate.

În loc de această indicare precisă a unor anume proiecte de lege ni se prezintă o co-

lectiune completă de dorințe generale. La această totalitate de dorințe și noi cu toții ne asociam; și noi dorim prosperitatea tuturor românilor de administrație. Dar! cum să o facem și între multele ce sunt de făcut, pe cari să le facem chiar acum și nu altădată? Despre acesta nu am văzut nici o urmă în mesagiul și nici în răspuns nu a putut fi nici o urmă.

Este cu atât mai de regretat această lacună, cu căt prin ea se paralizează una din propriile acțiuni parlamentare. Dacă ministerul nu vă arată programa lucrărilor, cum le crede necesare pentru această sesiune legislativă, dacă nici un ministru nu vă arată nici un proiect de lege relativ la resorțul seu cu anume indicare a direcțiunii, în care l-a conceput: atunci ce mai însemnează controlul direcțiunilor politice între cameră și guvern? Si pe ce se mai poate întemeia încrederea constituțională ce este chemată să o aibă sau să o refuse o majoritate cutrui ministru pentru cutare idei și pentru capacitatea sau incapacitatea sa de a le realiza?

Se vorbesc d. e. în mesagiul de magistratură, dar nu se spune întru nimic, cum are să fie înăpretită situația ei legală. Va fi înăpretită prin inamovibilitate? va fi prin electivitate? va fi prin acel mijloc, despre care ne vorbia astăzi d. ministru al justiției? Tot lucrul se lasă în vagul unei dorințe.

Dar! cu aceasta stau în legătură, și trebuie să stee într-un stat constituțional, toate schimbările, fie generale, fie parțiale de pe banca ministerială.

Însă sub regimul actual s-au tot făcut și se fac schimbări ministeriale și nici odată nu se arată cameră întregă și prin urmare țără, pentru ce? Unii es, alții intră... afara de d. prim-ministrul, care nici nu intră nici ese, d-sa este. Dar! ceilalți se petrec unii după alții, și nimeni nu scie într-un mod constituțional, prin ce împregiurări de principiu sau de consecuență la principiu, sau de slabiciune în aplicare să a făcut schimbarea.

Se vorbesc și acum prin culisele camerii (căci unde nu este programă clară înaintea camerii, se nasc vorbe confuse îndrăgătoare), se vorbesc dic, și acum de oare-care cutremur parțial în sfera ministerială.

A fost la ministerul justiției d. Stătescu, s'a dus d-sa și a venit d. Chițu, s'a dus d. Chițu prin interne la culte, și a venit d. Voinov. De ce a venit? De ce se duce? Ce a voit să facă pe căt a stat? Nici o formă constituțională nu nu se observă, pentru a pune întreaga cameră în cunoștință motivelor unor asemenea acte de guvern.

Am insistat și mai înainte, trebuie să insist și acum asupra acestei proceduri a guvernului. Să sperăm că era cea nouă va aduce și aci o înăpretere, de altminteri se paralizează, cum dicem, o parte a vieții constituționale.

Vin acum la aliniatul adresei în discuție. În această situație parlamentară și în mijlocul acestui vag de dorințe generale vedem că nici se dă de odată un aliniat, care accentuează într-un mod special trecutul și dice: „Națiunea a primit cu bucurie îmbunătățirile, care în cursul legislației trecute s-au introdus în constituție“.

D-lor, eu nu cred că națiunea s-a putut bucura și este astăzi în momentul de a-și exprima bucuria pentru rezultatul reformei constituționale; de aceea am cerut suprimarea acestui aliniat. D-nul Dimitrie Ionescu a vorbit, ca membru din comisiune, și pentru acest aliniat și ne-a arătat meritele legii electorale reformate. Dar! mai ales despre aceasta este vorba? Este foarte adevărat, că a fost mai bine cum să procedează alegere acuma, că a fost un mare progres în-

troducerea magistraților ca să preside alegerile, și că votul secret a dat mai multă siguranță cetățenilor; foarte adevărat. Dar! ori-ce lege electorală se poate modifica pe calea ordinată într-o altă lege mai bună și vezi avă și acum să mai modificați pe cea prezentă; dar! aceasta nu implică o reformă constituțională. Ar fi o confuzie de idei, dacă unele rezultate bune, dobândite prin o lege electorală ordinată le-am atribuie extraordinariei revisuirii a constituției. Eu așteptam să văd pe un singur membru al majorității comisiunii explicând, pentru ce să ne bucurăm de reformă constituțională, ear nu de legea electorală, căci aci ne bucurăm cu toții. Însă a fost înzadar. Ce rezultat deosebit (sunt în drept a întrebă, eu, care eram în contra revisuirii), ce rezultate a dat camera aceasta în alegerea ei făcută după revisuire, în deosebire de camerele de mai înainte? Ce rezultate puteți accentua d-voastre din experiența acum căstigată prin noua reformă constituțională? A fost contopirea colegiului I și al II-lea. Va dat alți deputați, alții de deputați? Vă augmentat numărul, fiindcă singuri l-ați augmentat; dar! ce alt soiu de deputați a eșit decât ce erau?

D-lor, ce a eșit și pentru ce nu ne putem grăbi cu bucuria, este aceasta: ne lipsesc în această cameră elementul liberal-conservator; și mai lipsesc și alt element — elementul liberalilor înaintați — elementul numit Rosettist.

A fost o reformă constituțională și a dat ca rezultat o cameră și un senat, unde nu găsim reprezentat pe dl C. A. Rosetti, nu găsim reprezentat pe dl Lascăr Catargiu, care s-a abținut. Dar! oare acesta e un rezultat al noilei reforme, în privința căruia suntem noi chemați să exprimăm bucuria țărăi?

Dar!, d-voastre sciți, că sistema constituțională este un fel de ventil de siguranță, unde presunile cele mari trebuie să-și aibă un loc de scăpare ca să rezolve, și noi ne felicităm că ne lipsesc din cameră tomai elementul cel mai interesant în această privință? Nu înțeleg. Nu mă pot asocia la această bucurie. Am recunoscut în deplină convingere legalitatea reformei constituționale, deși am combătut însă reforma. Dar! a face mai mult, a exprima bucuria pentru rezultatul de astăzi, aceasta eu unul nu o pot și nu cred că e bine să o faceti nici d-voastre.

(Va urma.)

Expoziționea națională din Sibiu.

Alătării după ameașă s-a ținut în localul societății de lectură de aici adunarea generală în cestiunea expoziționii naționale aranjate la Sibiu în anul 1881.

Precum se scie această expoziționă fusese inițiată de „Asociațunea Transilvană“, care și începea lucrările pentru aranjarea ei. Guvernul însă a fost de părere, că „Asociațunea“ nu are în virtutea statutelor ei dreptul de a pune la cale expoziționi, și așa a oprit lucrările odată începute. Stănd astfel lucrările mai mulți dintre Români de aici au luat înțelegere între dinșii să ducă mai departe lucrările ca întreprindere privată, pe riscul lor, angajându-se a acoperi prin repartițione cheltuielile ce se vor fi făcând și rezervându-și, prin urmare, și dreptul de a dispune de veniturile expoziționii.

Se așteaptă acum de mult, ca comitetul ales pentru conducerea lucrărilor să vină cu socotilele și să facă o dare de seamă asupra întregului decurs al întreprinderii, ceea-ce nu s-a putut face până acum, deoarece afacerile expoziționii numai încetul cu încetul s-au desfăcut și încă și în lunile trecute s-au făcut plăti și s-au realizat incasări.

Abia alătării dar! cei direct interesati s-au întrunit în adunare generală, ca să primească darea de seamă din partea comitetului.

Vom comunica într-unul din numerile viitoare bilanțul prezentat de comitet la această ocazie. De ocamdată ne mărginim a anunța, că el se încheie cu un mic excedent. Nici că putea însă să fie vorba de vre-o diferență mai mare între venituri și socoteli, deoarece s-au contractat împrumuturi ori s-au făcut colecte până la acoperirea cheltuielilor curente și în general întreaga întreprindere s-a condus astfel, ca nici căștig să nu ease din ea, nici deficit să nu rămână.

Presentând socotelile, comitetul a anunțat, că în curând se va da publicitatea o dare de seamă despre întreaga expoziționă. Luând dar! actul de aceasta, adunarea constituță sub preșidenția Ilustrației sale d-lui consilier Iacob Bologa, a votat mulțumire comitetului pentru ostenele ce și-a dat, rămnând ca excedentul rămas să fie și el cheltuit pentru tipărirea dării de seamă.

Cronică.

Prelegere publică. Dumineacă, 23 Decembrie a. c. (4 Ianuarie 1885) la 5 ore seara va prelege în localul casinii române de aici, P. protopresbiter Simeon Popescu, despre propagarea evangheliei prin Apostoli.

Bilete de intrare la 20 cr. (pentru studenți jumătate) se află la administrație „Tribune“, „Tel. rom.“ și la a „Observatorului“ precum și seara la cassă.

În ciuda reunuiilor de maghiarișare, limba română va continua să fie aceea, ce trebuie să fie, adecață limba de conversație pentru toți aceia, pe cari soartează să aruncă într-o colonie lui Traian. Un Polon, un Neamț și un Maghiar, toți trei aplicați la societatea de lângă Roșiamontană, The Hungarian Gold and Silver Reductions Id.^u se înțeleg împreună, nici mai mult, nici mai puțin, decât în graiul nostru de opinari! Drept, că să fugi de astfel de limbă românească, dar! le prinde bine și puținele cuvinți, ce și le-au înșisit.

Sfatuind reunuiile pentru maghiarișare, să răpească limbei române farmecul ce-l are, vinjoros și ușăratatea, ce o întimpină străinul la a ei învățare. Atunci ar mai fi pentru ce a-și perde vremea și banii ca să ne înghijă. Adă?! Cară apa cu ciurul.

Primim din Cluj notiță, că scoala română gr.-or. din Gherla-Oșorhei este amenințată a fi închisă prin mijloace forțate de către puternicii dilei, și Maghiarii din această comună strigă în gura mare:

„Acum punem capăt limbei române!“

(Most văget vătăvaz az oláh nyelnek.)

Poporul român cu parochul în frunte săpănat acuma nemîscat într-o apărare scoalei sale confesionale conform legilor existente.

Bal în Arad. Reuniunea femeilor române din Arad și provinția anunță balul ce îl va aranja Joi în 5 Februarie n. 1885 în sala hotelului „Crucea albă.“ Venitul balului e menit pentru fondul reunuii, în scop de a înființa un institut pentru educația fetelor române. Învitația o fac în numele comitetului interimal al reunuii: Hermina P. Desseanu, președintă, Letitia Oncu cassieră.

Bilete de intrare: Pentru familie 5 fl.; pentru persoană 2 fl.; Galeria: rîndul I cu 3 fl.; al II-lea cu 2 fl.; al III-lea cu 1 fl.

NB. 1 Oferte generoase a se trimite casierii, strada Petőfi nr. 1. NB. 2 Onoratele dame sunt rugate a se prezenta, pe căt e posibil, în costum național.

Societatea oamenilor cari sciu scrie și cetății. Să instituie în județul Bacău o societate, sub numirea de: „Societatea oamenilor, cari sciu scrie și cetății“, a cărei scop este:

- a) A stăruie pentru ca poporul român să învețe carte;
- b) A încurajia cu ajutor pe copiii ce se disting prin scrii;
- c) A încurajia industria, agricultura și toate meserile;
- d) A țină cursuri pentru instrucționarea adulților;
- e) A țină conferențe prin cei mai distinși dintre membrii societății, pentru folosul publicului în general;
- f) A forma o bibliotecă pentru usul general al publicului.

Ofrandă pentru scoala. D. dr. George Sacharie din Iași a oferit bibliotecii liceului din Ploiești 202 volume cărți, dintre care unele au o valoare însemnată prin vechimea lor.

O nouă catastrofă. — Alătării a sosit în București scirea despre căderei înăuntră a două mari case de bancă din Londra: Trumper et comp. și Utoff et comp., care faceau darăveri mari de grâne în România și erau în relații cu diferiți bancheri de acolo.

Bandit prins. Se anunță că vestul banditului Dragos, în urmărire căruia s-a trimis peste 300 dorobanți, s-a prins în fine în județul Tecuci.

Din public.

Locitorul Gligore Dolca, în etate de 60 ani, doi ani și jumătate nă văzut lumina, fiind de tot orb. — Simeon Nicoviciu din Sânmiclăuș-mare, operându-l, i-a succed de minune, că bătrânu să vede așa, că ear își poate continua croitoria și rotaria.

Ei, în numele dinsului aduc mare mulțumită d-lui operator, și-i doresc tot să succese să aibă la toti orbii — redându-le vederea, tesa ușurul cel mai scump al omului.

Socenii în 1 Ianuarie 1885 n. Pavel Chinesu, învățător.

Director: Ioan Slavici. Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Am onoare a anunția P. T. Public că am primit prin cumpărare și voi purta de aci încolo sub numele meu propriu

Cofetăria și cafeneaua lui Friederic Klauss

din piață de aici ce există de mulți ani și se bucură de un nume foarte bun.

Pentru

Serbătorile crăciunului și pentru anul nou

Am iau voia a atrage atențunea, afară de **cofeturi fine, torte garnisite**, în formă și cu **cremă, strudel cu mae, cu nuci și bavarez**, pe măsură veritabil de Brașov **cu vanilie și anison**, cu deosebire asupra **pâncii Kletzen de Botzna**, asupra **rachatului**, precum și asupra **depositului meu bine asortat cu bomboiere fine și foarte fine, cartonage, desert fondant și de ciocoladă, figuri de licor, bomboane de salon și cu rachat de gutui**. Mai departe am afară de o colecție bogată de **licoruri din țeară și străine și vinuri de butelie**, totdeauna **compots de toată specia de fructe, dulceață, serbet și geleuri** mai departe **cofeturi de teă** precum: ciocoladă, patience, bisquit de teă din Viena, pâne de vanilie și lemonie etc. și mă recomand pentru executarea cea mai sfântă și cea mai promptă de toți articoli de cofetărie.

Sibiu, 20 Decembrie 1884.

[111] 3-6

Cu toată stima

Anton Nawara.

Extras din foia oficială.

Licitări.

Ianuar 26. Casa cu curtea și gradina lui Carol Putin și Pauline Putin, din Timișoara (suburbia Iosefin). Publicări.

Prezentile cu respect la formarea de drept la reprezentanță după Debora Veress din Alcsenaton au să insinuă în termen de 45 de zile la tribunalul reg. din Kézdi-Vásárhely.

Ianuar 31. Pertractare la fața locului în cauză a proprietății teritoriale cuprinse în comuna Boldur de către societatea pentru regularea apei, numita „Temes-Begavölgy.” — Din partea tribunalului din Brașov se provoacă reacții după Gheorghe Albert a să insinuă în 45 de zile.

Bursa de Viena

		din 2 Ianuarie st. n. 1885.
Rentă de aur ung.	6%	123.25
" " hârtie "	4%	95.75
" " hârtie "	5%	91.—
Imprumutul căilor ferate ung.		145.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)		97.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)		—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)		105.50
Bonuri rurale ung.		100.75
" " cu cl. de sortare		100.40
" " bănățene-timișene		100.50
" " cu cl. de sortare		99.75
" " transilvane		100.50
" " croato-slavone		100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		98.25
Imprumut cu premiu ung.		115.75
Losuri pentru regulație Tisei și Segedin		116.80
Rentă de hârtie austriacă		82.10
" " argint austriacă		83.20
" " aur austriacă		104.10
Losurile austri. din 1860		135.20
Achiziția băncii austro-ungare		859.—
" " de credit ung.		305.50
Argintul " " " " austri.		293.10
Galbeni impărațesci		5.75
Napoleon-d'ori		9.75 ^{1/2}
Mărci 100 imp. germane		60.20
Londra 10 Livres sterlinge		123.58

Bursa de Budapesta

		din 2 Ianuarie st. n. 1885.
Rentă de aur ung. 6%		123.25
" " hârtie " 4%		95.70
" " hârtie " 5%		91.—
Imprumutul căilor ferate ung.		145.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)		97.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)		120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)		105.50
Bonuri rurale ung.		100.50
" " cu cl. de sortare		100.50
" " bănățene-timișene		100.50
" " cu cl. de sortare		99.50
" " transilvane		101.25
" " croato-slavone		100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		98.25
Imprumut cu premiu ung.		115.25
Losuri pentru regulație Tisei și Segedin		117.—
Rentă de hârtie austriacă		82.10
" " argint austriacă		83.—
" " aur austriacă		108.80
Losurile austri. din 1860		134.50
Achiziția băncii austro-ungare		857.—
" " de credit ung.		305.50
Argintul " " " " austri.		293.10
Scrisuri fonciare și le institut. de cred. și ec. „Albina”		101.50
Galbeni impărațesci		5.76
Napoleon-d'ori		9.73
Mărci 100 imp. germane		60.20
Londra 10 Livres sterlinge		123.40

Bursa de București.

		Cota oficială dela 30 Decembrie st. n. 1884.
Rentă amort. (5%)	Cump. 91 ^{1/2} vînd.	—
— Rur. conv. (6%)	" 88 ^{1/2} "	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	" 313.—	315.—
Banca națională a României	" 1270.—	—
Impr. oraș. București	" 32.—	—
Credit mob. rom.	" 183.—	—
Act. de asig. Națională	" 230.—	231.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 99 ^{1/2} "	87.50
Societ. const.	" 244.—	250.1/2
Schimb 4 luni	" 15	30.—
Aur	" 15	15 ^{1/2}

Expoziție de Crăciun

la

G. W. GROHMANN,

Sibiu,

Strada Cisnădiei Nr. 8.

Mare Asortiment

Decorațiuni de pom de Crăciun

de zahăr dela 1 fl. 60 cr. până la 5 fl. per chilo.

Decorațiuni de pom de Crăciun

de ciocolată dela 2 fl. până la 4 fl. per chilo.

Decorațiuni de pom de Crăciun

de cofeturi de migdale, alune, ciocolată, vanilie și miere dela fl. 2 până la fl. 2.60 per chilo.

Decorațiuni de pom de Crăciun

dé sticla 2—10 cr. de bucată.

Păr de țigări pentru pomul de Crăciun

în aur, argint și culori diferite.

Luminuțe pentru pomul de Crăciun

Poleială de aur și de argint pentru pomul de Crăciun spre a polei nuci și mere etc.

Aur sfărăitor

Hârtie colorată

Alune rotunde și lungurețe

Nuci de cocus

Smochine

de Sultan, în cununi și de butoiuș.

Curmale,

africane și asiaticice.

Portocale.

Foarte fine

Bonboane de salon și cofeturi

în 130 soiuri diverse.

Bonboniere și Atrappe.

de gen parte serios parte vesel, ajustate elegant dela 5 cr. până la 10 fl. de bucată.

Colecțiuni pentru pomul de Crăciun

dela fl. 1.20 până la fl. 10.

[115] 1—2

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresc cărti de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre placate, biletă de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărti scolare și în genere cărti menite să fie respărgite în popor, precum sunt: povestiri, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrierii de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemenea. Condițiile editurale urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului. [101] 17

Apoteca

la „mărul de aur al imperului“

I. PSERHOFER

Viena

Singerstrasse 15.

mai multe numite **Pilule universale**, merită numirea din urmă, fiindcă au adverit efectul lor făcător de minuni. În casurile cele mai desperate, în care celealte medicamente s-au întrebuințat fără niciun efect, după folosirea acestor pilule s-a dobândit în nenumărate cazuri și în timp scurt, însănătoșare deplină, 1 scatulă cu 15 pilule în preț de 21 cr.; un pachet de 6 scatule 1 fl. 5 cr., comande cu postcepere nefrancată 1 fl. 10 cr. Mai puțin de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consumenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fiecare după ce va folosi acest medicament, se va simți silit să-l recomande mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Waidhofen lângă Ybbs, 24 Noemvrie 1880.

Mulțumită publică.

Stimate d-le! Încă din anul 1862 am suferit de hemorrhoide și greutate la urinare; am întrebuințat și ajutorul medical, dar fără de folos; boala s-a ingreunat astfel, încât după un timp am simțit dureri mari de foale (în urma unei constringeri a tubului); a urmat o lipsă de pută de mâncare și de apă, abia mai putea umbla sau băiem vreo picătură de apă, abia mai putea umbla de amețelă de sus și greutatea de răsuflare, până când s-a făcut am să intrebănește de pilulele d-tale purgative pot dice făcătoare de minuni, caruiai și au și avut efect și să scăpă de suferințele desperate.

S-te domnule! Abia pot să